

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2022. Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ- ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ

Δομετίου οσιομάρτυρος του Πέρσου, Νικάνορος οσίου κτίτορος της Ι.Μ. «Ζάβορδας» Τρεβενών, Θεοδοσίου οσίου προστάτου Αργοβίδος.

έτος 15^ο Τεύχος 662

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ.14,14-22)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

« Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν και ήσαν το περισσεύον των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οι δε εσθιοντες ήσαν άνδρες ωσει πεντακισχίλιοι χωρίς γυναικών και πεδίων» (Ματθ.14,20-21)

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή ξεδιπλώνει μπροστά μας με ένα νέο θαύμα που επιτέλεσε ο Κύριός μας, το οποίο έχει τη δική του ξεχωριστή σημασία, γιατί μπορούμε να αντλήσουμε βαθιά μηνύματα από το περιεχόμενό του.

Το θαύμα του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων και των δυο ιχθύων είναι από τα πιο γνωστά και αγαπητά γεγονότα της ζωής του Χριστού, που τόσο γλαφυρά αποτυπώνει η πέννα των Ευαγγελιστών. Αυτό δεν είναι τυχαίο, γιατί δείχνει ότι ο Χριστός ενδιαφέρεται για τα υλικά προβλήματα των ανθρώπων, για την πείνα τους, αλλά και γιατί παραπέμπει στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, όπως ερμήνευσαν οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας την περικοπή αυτή.

Οι άνθρωποι της εποχής εκείνης ακολουθούσαν το Χριστό για να ακούσουν τη διδασκαλία Του με τις θαυματουργικές ενέργειές Του

θεραπεύοντας διάφορες ασθένειες. Ο ευαγγελιστής Ματθαίος γράφει: **«και ακούσαντες οι όχλοι ηκολούθησαν αυτό πεζη από των πόλεων»** (Ματθ.14,13). Δηλαδή, όταν οι άνθρωποι άκουσαν ότι ο Χριστός είναι κοντά, βγήκαν από τα σπίτια τους και από τις πόλεις όπου διέμεναν και Τον ακολούθησαν. Σύμφωνα πάντα με την περιγραφή ο τόπος ήταν έρημος, δεν είχαν μαζί τους τρόφιμα και είχε βραδιάσει. Και τα τρία αυτά στοιχεία(έρημος, απουσία τροφίμων, βράδυ) δείχνουν ότι οι άνθρωποι προτίμησαν να ακούσουν το Χριστό, παρά τις τόσες δυσκολίες που αντιμετώπιζαν.

Όπως γράφει ο ευαγγελιστής Ματθαίος ήταν: **«οι δε εσθιοντες ήσαν άνδρες ωσει πεντακισχίλιοι χωρίς γυναικών και παιδιών»** (Ματθ.14,21) και χωρίς να υπολογίζεται ο αριθμός των γυναικών και των παιδιών, οπότε το πλήθος ήταν πολύ πιο μεγάλο.

Εδώ ακριβώς γεννιέται μέσα μας ο προβληματισμός ως προς τις προτεραιότητες που θέτουμε στη ζωή μας, είναι πολύ σημαντικό στοιχείο, που δείχνει πώς ζούμε, πώς συμπεριφερόμαστε, ποιος είναι ο στόχος της ζωής μας. Υπάρχουν λογής-λογής ανάγκες στη ζωή μας. Υπάρχουν υλικές ανάγκες, που συνδέονται με τις επιθυμίες μας, υπάρχουν βιολογικές ανάγκες, που αφορούν το σώμα μας, υπάρχουν ψυχολογικές ανάγκες, που συνδέονται με την αναζήτηση της αγάπης, της πληρότητας και της ολοκλήρωσης ως πρόσωπα, κατ'είκόνα του Θεού πλασμένα. Υπάρχουν ακόμα και πνευματικές ανάγκες, που συνδέονται με την έμφυτη τάση του ανθρώπου να ζητά το Δημιουργό του και να βιώνει την κοινωνία της αγάπης, που του προσφέρει η φιλανθρωπία Του.

Οι ειδικοί για τα θέματα αυτά λένε ότι βασικές ανάγκες κάθε ανθρώπου δεν είναι οι υλικές, αλλά κυρίως η δυνατότητα να αγαπά και να τον αγαπούν, να αγαπάμε και να μας αγαπούν και η ανάγκη να αισθανόμαστε ότι έχουμε κάποια αξία για τον εαυτό μας και για τους άλλους. Όταν δεν ικανοποιούνται αυτές οι βασικές ψυχικές ανάγκες, τότε οι άνθρωποι αισθάνονται οδύνη και δυσφορία, έστω κι αν ζουν μέσα στην ευμάρεια και τον υλικό πλούτο.

Πέρα από αυτές τις βασικές ψυχικές ανάγκες υπάρχουν και οι θεολογικές ανάγκες, αφού ο άνθρωπος είναι πρωτίστως θεολογικό ον, δηλαδή δημιουργήθηκε από το Θεό, θέλει να ζει με το Θεό και οδηγείται προς το Θεό, αφού εκ φύσεως έλκεται από το Θεό. Από αυτή τη βασική αναγκαιότητα γεννιούνται διάφορα σημαντικά ερωτήματα στη ζωή μας, όπως: ποιος μας δημιούργησε, γιατί ήλθαμε στη ζωή, γιατί πεθαίνουμε, τι γίνεται η

ψυχή μετά το θάνατο. Δεν υπάρχει άνθρωπος, που δεν ασχολήθηκε ποτέ με τέτοια υπαρξιακά και θεολογικά ερωτήματα. Από αυτή τη βασική ανάγκη δημιουργήθηκε η φιλοσοφία και οι αναζητήσεις του ανθρώπου για το Θεό. Όταν ο άνθρωπος δεν ικανοποιεί αυτή τη θεολογική ανάγκη του αισθάνεται τότε ανικανοποίητος και αποτυχημένος στη ζωή.

Ο Θεός δε φρόντισε, όμως, και δεν ενδιαφέρθηκε μόνο για την ψυχή του ανθρώπου, μερίμνησε και για το σώμα του, για τις υλικές του ανάγκες. Αν εξαίρει περισσότερο την αξία της ψυχής, το κάνει όχι γιατί υποτιμά το ανθρώπινο σώμα, αλλά για να ιεραρχήσει σωστά τα δύο αυτά στοιχεία, που συνθέτουν την ανθρώπινη ύπαρξη. Πολλοί αδικούν το χριστιανισμό, όταν τον κατηγορούν ότι περιφρονεί και υποτιμά το σώμα του ανθρώπου. Όλοι αυτοί οι κατήγοροι ξεχνούν ότι η Αγία Γραφή δια στόματος αποστόλου Παύλου μας λέγει ότι το σώμα μας είναι «ναός» του Θεού, κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος: **«Ουκ είδατε ότι ναός Θεού εστέ και το πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν; Ει τις τον ναόν του Θεού φθείρει φθερεί τούτον ο Θεός. Ο γαρ ναός του Θεού άγιος εστίν, οίτινες εστέ υμείς»**(Α΄ Κοριν.3,16-17).

Εξάλλου η αξία και η τιμή που αποδίδει Εκκλησία στο ανθρώπινο σώμα πιστοποιείται και από την ανάσταση των νεκρών και όταν λέμε ανάσταση νεκρών εννοούμε των σωμάτων, αφού η ψυχή όντας αθάνατη δεν πεθαίνει. Σήμερα, αγαπητοί μου, αναζητώντας το βαθύτερο νόημα, του σημερινού θαύματος πρέπει να επισημάνουμε τρία κυρίως σημεία, για να προσεγγίσουμε με χριστιανικό τρόπο τις υλικές ανάγκες της ζωής.

Το πρώτο είναι η λιτότητα, η απλότητα και η αποφυγή της σπατάλης. Γιατί άραγε εκείνος που έθρεψε χιλιάδες λαού με την ευλογία Του, ήταν δύσκολο να θρέψει δώδεκα ανθρώπους; Είχαν ανάγκη από τα περισσεύματα; Σε τι θα χρησίμευαν τα κομμάτια που είχαν μείνει από το ψωμί και τα ψάρια; Όχι αλλά ο Κύριος ήθελε κυρίως να διδάξει και τους μαθητές Του και το λαό, να αποφεύγουν τη σπατάλη και να ζουν με λιτότητα και απλότητα. Απλοί και λιτοί στην τροφή μας και όχι σπάταλοι στα υλικά αγαθά, όχι στις ασωτίες και στη συσσώρευση πλούτου αχρείαστου. Τρώμε για να ζούμε και όχι ζούμε για να τρώμε. Ο απόστολος Παύλος μας λέγει: **«Θεός εστί η κοιλία αυτών των ανθρώπων»** (Φιλ.3,19). Μακριά από μας η κοιλοδουλία. Απλοί και λιτοί στην ενδυμασία μας και γενικά η ζωή του χριστιανού πρέπει να είναι απλή, λιτή και χωρίς σπατάλη.

Δεύτερο σημείο που πρέπει να τονίσουμε είναι να μιμηθούμε το παράδειγμα του Κυρίου μας: **«..λαβών τους πέντε άρτους και τους δύο ιχθύας, αναβλέψας εις τον ουρανόν ευλόγησε...»** (Μαυθ.14,19). Τι έκανε ο Ιησούς, έστρεψε το βλέμμα στον ουρανό, προσευχήθηκε, επικαλέστηκε τη βοήθεια του Θεού. Εμείς ζητούμε τον άρτον τον επιούσιον να ευλογηθεί από τον ουρανό; Ο άνθρωπος είναι ενιαίος και αδιαίρετος. Ο Χριστός σώζει ολόκληρο τον άνθρωπο, την ψυχή και το σώμα του. Ο απόστολος των εθνών Παύλος παραγγέλλει: **« Είτε ουν εσθίετε, είτε πίνετε, είτε τι ποιείτε, πάντα εις δόξαν Θεού ποιείτε»**(Α΄ Κορ.10,31).

Τρίτο σημείο που πρέπει να τονισθεί είναι η οικονομία. Όλοι έφαγαν **«έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν»** μας λέγει ο Ματθαίος και ο Κύριος, καθώς αναφέρει ο ευαγγελιστής Ιωάννης δίνει την εντολή: **«συναγάγητε τα περισσεύματα κλάσματα, ίνα μη απόληται»**(Ιωαν.6,12). Δεν πρέπει να χαθεί τίποτα. Να μη γίνει το θαύμα αιτία αλόγιστης σπατάλης. Με τη στάση Του αυτή ο Χριστός μας δίδαξε την αξία του πνεύματος της οικονομίας. Οι χριστιανοί θα πρέπει να εμπνεόμαστε από το πνεύμα της οικονομίας και όχι της σπατάλης. Να μας διακρίνει σεβασμός προς τα υλικά αγαθά της γης, τα οποία δεν είναι δικά μας αλλά του Θεού. Εμείς είμαστε απλά οι διαχειριστές τους. Πόση σημασία έχει, ιδιαίτερα σήμερα, το πνεύμα της οικονομίας, αν λάβουμε υπόψη μας την τραγική κατάσταση που βρίσκεται ένα τεράστιο μέρος του πληθυσμού της γης. Και για να μη παρεξηγηθούμε, λέγοντας πνεύμα οικονομίας δεν εννοούμε την τσιγκουνιά και τη φιλαργυρία. Εννοούμε την αποφυγή της σπατάλης, των περιττών δαπανών και την πολυτέλεια.

Η κρίση που βιώνουμε σήμερα δεν έχει βέβαια να κάνει, όπως τονίσαμε, μόνο με οικονομικούς δείκτες, αλλά πρωτίστως με πνευματικούς και υπαρξιακούς. Είναι αποτέλεσμα της μη ικανοποίησης των ψυχικών και θεολογικών αναγκών. Αγαπητοί αδελφοί, από τη σημερινή ευαγγελική περικοπή φαίνεται ότι οι άνθρωποι της εποχής εκείνης προτίμησαν να ακούσουν το Χριστό, χωρίς να τους προβληματίζει η έλλειψη τροφίμων και το ερημικό τοπίο. Επιβάλλεται, επομένως, κι εμείς να αναζητάμε την ικανοποίηση κυρίως των πνευματικών αναγκών μας, να συναντήσουμε το Χριστό και να εγκολπωθούμε την κοινωνία μαζί Του. Ευτυχείς όσοι θα Τον ακούσουμε και θα υπακούσουμε στη θεία διδασκαλία Του. **ΑΜΗΝ.**